

**Περιγραφή του θερισμού – οι θεριστές
– τραγούδια του θέρου
– έθιμα όταν τελειώνει ο θερισμός**

Ξεκινάγαμε για το χωράφ' μια ομάδα με τα δρεπάνια και λέγαμε «όποιον πάρει ο χάρος». Θερίζαμε και φτιάχναμε τη χειροβολιά. Κάθε δρεπανία που δίναμε, δέναμε τη χειροβολιά και βάζαμε και στοίχημα ποιος θα περάσει τον άλλο. Αφού τελειώναμε τον έργο, δηλαδή μια ευθεία λωρίδα από τη μια άκρη στο χωράφι στην άλλη, καθόμασταν και ξαποσταίναμε και μετά παίρναμε άλλον έργο.

Για τους θεριστές λέγαμε πως όποιος ήταν ο πιο γρήγορος θεριστής ονομαζόταν "πρωτοθεριστής". Κατά τον θέρο λέγονταν πολλά παραδοσιακά τραγούδια που είχανε σχέση με τη συγκομιδή και την επιτυχία όπως:

- «Τούτο το καλοκαιράκι κυνηγούσα ένα πουλάκι, κυνηγούσα, προσπαθούσα να το πιάσω δε μπορούσα,
και έσποσα τη ξόβεργά μου να 'ρθει το πουλί κοντά μου.

Χορτοδετική πρέσα.

Πού 'σουν πέρδικα καπμένη κι ήρθες το πρωί
βρεγμένη
ήμουνα πάνω στα πλάγια, στις δροσιές και στα
χορτάρια
έτρωγα το Μάν τριφύλλι και τον Αύγουστο στα-
φύλι».

- «Γινήκαν τα γινήματα, γινήκανε για θέρο
ποιόνε θα στείλω να σι φέρω».

Έθιμα μετά τον θέρο

Μετά τον θέρο γινόταν σίγουρα ένα τραπέζι στο σπίτι του ιδιοκτήτη του κτήματος για όλους που πήραν μέρος στο θέρισμα. Καταρχάς κερνιότανε ρακί, τσίπουρο, ούζο, ό,τι είχε το κάθε σπίτι, πολλά γηλυκά χειροποίητα ντόπια, όπως ήταν το κυδώνι, το σταφύλι, το καρύδι, το σύκο, η ριβανή και τελειώνανε με το φαγοπότι που ήταν είτε με κότες είτε μ' ένα κατσίκι που έσφαζε ο ιδιοκτήτης.

Βαπτιστικά εσώρουχα
με τον Σταυρό και το «ματάκι».

Τέλεση της βάπτισης

Παλιά η μάνα δεν πήγαινε ποτέ στη βάφτιση. Οταν ο νουνός έλεγε το όνομα κι το φώναζε ο παπάς, έτρεχε κάποιος μικρός να πάει να πει το όνομα στη μάνα και να παρ' τα συχαρίκια, να τ' δώσει η μάνα δολαδή λεφτά.

Ποιος ορίζει το όνομα

Το όνομα ορίζεται απ' το νουνό, αλλά όμως το πρώτο παιδί παίρνει πάντα της γιαγιάς ή του παππού το όνομα. Αν έχουν βγει τα πρώτα ονόματα της γιαγιάς ή του παππού τότε ο νουνός βγάζει τ' όνομά του ή αν δεν έχει βαφτίσει άλλο παιδί δίνει το όνομα του Χριστού ή της Παναγίας.

Μετά το τέλος του μυστηρίου της Βάπτισης.

Τρόφις 4^η

Ἐν Ελληνογαρίων γρίφερος τὴν 14^η Οκτωβρίου τοῦ ἔτους 1954
ηὗ μέρεαν Πέμπτην μαί γέρανον δρυψὶ καὶ τῇ τῷ γράφειν τοῖς
εχοτίον συνεργάτην ὁ εὐέλαστος τὴν δημόσιαν τοῦ 3/ταξίου Δημ.
Ζητήσιον τηλεγραφίων ἀναστρέψαντος ἐκ τῶν 1/ Γερ. Μακεδονίας
παραδόθηκεν 2) Μακεδονο-Επειρωτικούς διασταύρωσης, γαλλικὸν
ἔργον τὴν τὴν ἑπτακόδια 2198 ἐ.τ. διαράφι τοῦ ο. Σεΐδηνης
διαρροπῆς τῆς θερινής ευημερίας τῆς πατρίου μ.γ.ο. 77

Ανωγαγία γρίφων

Τοῦτον μάκρωδι μαθείσθων αναγορευτικῶν διαράφεων.

- 1) Νά σημίνεις ωρίστοις, Κρίσον, λυνγοφόροις καὶ ωφελητικοῖς
καὶ εἰς τὴν οὐρανοστοιχίαν ὄδοντας, μαρτίας, ἀγοράς, σταδίους
αὐτοκινητούς, μαί φυτών εἰς τοὺς γύρους ἡρᾶς ευημερούς.
Μαὶ εἰ φύγει.

Ο Εγγονός των Σελανίδων

O. J. did her work
and she organized

Για τον πονοκέφαλο κάναμε εντριβές στο σβέρ-
κο κι σ' άφνε αμέσως, γιατί ου πονοκέφαλος έρχεται
από τον αυχένα. Για τις εντριβές έβαναμι ελίτσες απ'
τη βάγια, φύλιτσα απ' τα βάγια κι απ' τη πικροδάφνη,
τη μπαμπζίνα κι έβαναμι κι οινόπνευμα μέσα σ'
αυτά και έπαιρναμι κι έκαναμι τις εντριβές και στα-
μάταγε ο πονοκέφαλος.

Τώρα για τα σπασίματα στα χέρια και στα πόδια,
το πρώτο π' κάναμε ήταν να βάλουμε το χέρι ή το
ποδό στον αχνό με ρίγανη για να απαλιένουν τα
νεύρα. Το τράβαγαμι να του βάλουμε στη θέση τ' το
κόκκαλο κι μετά του βάναμι γύψο που το φκιανα
μόνι μου. Τον γύψο τον έφκιανα με σαπούνι πρά-
σινο, με ούζο ή τσίπουρο και με τ' ασπράδι απ' τ'
αργά. Έπινρνα ένα πανί, μία λωρίδα στενή κι τον
έβανα τον γύψο, ο οποίος ήθελε πριόνι για να σπά-
σει. Ύστερα έβαζα ένα χαρτόνι κάτω απ' το χέρι κι
του κρέμαγα στου λαιμό. Αν ήταν ποδ' δεν είχε
ανάγκη, είχε κι τη μαγκούρα τ'.

3. Βότανα

Τα βότανα τα χρησιμοποιούσαν οι πρακτικοί για-
τροί π' τις πλέγαν κομπογιαννίτες.

- Το πεντανεύρι ήταν ένα χορταράκι για τον πονό-
κοιλο. Το βράζαν κι βάζαν κι λίγο μαϊντανό
μέσα ή λίγη ρίγανη κι αμέσως σ' άφνε ο πονό-
κοιλος. Και για τα εντερικά π' τα πείραζε τα παι-
διά αυτό βράζανε και πίνανε.
- Το θυμάρι το πίνανε για καλή αναπνοή, είναι
σαν το τσάι.
- Η μέντα είναι κι αυτή σαν το τσάι κι είναι καλή για
τα κοιλιακά και την κυκλοφορία του αίματος.
- Ο κέδρος είναι για την κυκλοφορία του αίματος,
για τους φλεβίτες. Το βράζουνε και το πίνουνε.
- Το λεμόνι είναι για τις αμυγδαλές, να κάνεις γαρ-
γάρες αλλιά και για τη διάρροια. Του βάνεις σε
λίγου νερό και το πίνεις γιατί είναι ξινό και στα-
ματάει τη διάρροια.
- Το νεράτζι είναι καλό για το ζάχαρο. Βάζεις μισό
ποτήρι νερό και καλό είναι απ' το ψυγείο και
στείβεις ένα νεράτζι κι ο ζάχαρος πέφτει αμέσως.
- Την παπαρούνα τη βράζανε και τη δίνανε στα
μωρά για να κοιμούνται. Δεν ήξεραν όμως πόσο
να δώσουν και πολλά μωρά πεθαίνανε, γιατί
βγαίνει αφιόνι απ' αυτό. Η παπαρούνα χρησιμο-

ποιούνταν πολύ στη χειρουργική. Με την πα-
ρούνα οι γιατροί ύπνωναν τους ασθενείς για να
τους χειρουργήσουν.

—Ο καπνός ήταν για τις πληγές. Όταν κοβόσουν με
μαχαίρι ή οτιδήποτε άλλο και έβγαζε αίμα,
βάζαμε καπνό τριμένο για να σταματήσει το
αίμα.

—Τον βασιλικό δεν το χρησιμοποιούσαν πολύ,
γιατί ο βασιλικός ρίχνει το αίμα. Είχαν όμως ένα
χουρταράκι που είναι σαν βασιλικούλης ψιλός
κι γίνεται μέσα στα σπανάκια. Αυτό το πιάναν και
το στείβαν κι έβαναν στα μάτια σταγόνες.

—Άνθος από φροξυλιά που κάνει άσπρα λουλού-
δια, τα 'παιρνες κι τα 'βαζες σε μια λαδόκοληλα
και έχει μεγάλη ελάττωση το άσθμα.

—Έπιναν επίσης και ρίζα από πουρνάρι για να
μαλακώνει το άσθμα.

—Για την καρδιά, να ξιβλώνει οι αρτηρίες τις καρ-
διάς, είχαμε ένα λουλούδι στις γλάστρες μας
που το λέγαμε καρδιοφύλλι. Αυτό δε το 'βραζες,
αλλιά έπαιρνες τρία φυλλαράκια απ' αυτό, το
πλένεις καθαρά και το μασάς έτσι ωμό όπως το
μαρούλι. Το τρως χωρίς να 'χεις πρόβλημα.

—Η ρίκαινα ήταν ένα στρωτό στρωτό χορταράκι
που γένεται την άνοιξη και σκεπάζει τα σπανάκια
και τα ξεραίνει. Αυτή την έβραζες και την έπινες
για του σκωτ', όταν καταλάβαινες οτ' σι πονάει το
σκωτ'.

—Για τη σπλήνα από την ελονοσία βάζαμι μια
πλέχτρα σκόρδα, τα καθάρζαμι, τα στουμπάγια
καλά κι τα φκιάναμι μι ξιδ' κι έπιναν κι ήταν εντά-
ξει η σπλήνα.

—Η χολή όταν είχε πέτρα μπορούσε να τη διαθί-
σεις με ένα χορταράκι που το λένε αλπομηλιά,
και συγκεκριμένα με τις ρίζες του. Η πέτρα
βέβαια δεν φεύγει μ' αυτό τόσο απ' τη χολή γιατί
είναι μικρή κι βλήων', αλλιά απ' τα νεφρά φεύγει.
Βάζεις λοιπόν ένα κιλό ρίζα αλπομηλιά και
παίρνεις μια πεντακοσάρα μπουκάλια κρασί. Τις
ρίζες θα τις πλύνεις καθαρά και θα τις στουμπί-
σεις στη καυκιά και ύστερα θα τις βράσεις μες
στο κρασί, θα μείνει το μισό και θα πίνεις ένα
φλιτζανάκι του καφέ για τις πέτρες στα νεφρά και
τις τριβές, όπως κάνει την λιθοτριψία τώρα και
πέφνε αμέσως.

—Από το κλήμα που κλαδεύουμε τον Μάρτη παίρνεις μια βεργούλα κι τ' βάνεις μέσα σ' ένα μπουκαλάκι, τ' δενς καλά για να μνη πάνε νερά, κι πιάνεις το δάκρυ και το βάζεις στο μάτι σ'. Είναι το καλύτερο για το μάτι σαν κολλύριο, αλλά καταστρέφει και τον καταρράχτη.

—Η μοσχομαντζουράνα ή μοσχορίγανη όπως τη λένε, είναι για την πίεσην. Άμα εχεις πίεση θα πιεις ένα φλιτζανάκι σήμερα κι ένα αύριο και τη ριχν' ντιπ τ' πίεσο'.

—Αν έχεις μικρό ρυθμό στο αίμα, έχεις πεσμένο αιματοκρίτη, παίρνις ένα κιλό τσουκνίδα, ρίζες κι αυτά που καίνε, τη βράζεις και το πίνεις κι ανεβαίνει το αίμα πάλι κι έρχεται στη θέση τ'.

—Για το ξάνθισμα π' ταῦται πωρούσε τα παιδιά κοπανούσαν τν αγκινάρα μι λάδι κι μι ξίδι και λίγο κυνηγόχωμα π' μάζουναν οι αγριομέλισσες και του αλείφανε του παιδί κι πέραγε.

—Το χαμομήλι είναι και για το κρυολόγημα και για τον πονόκοιλο και για ηρεμιστικό. Με χαμομήλι επίσης πλένονται οι γυναίκες μετά τη γέννα, ή όταν έχουν πρόβλημα στα γεννητικά τσ όργανα. Αλλά και για τον πονόματο το χαμομήλι είναι καλό. Πλένουμε πάντα με χαμομήλι όταν πονάει κάποιο μάτι.

Μαρτυρία: **Καψάλη Ελένη**

Δ' ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ

1. Οι μήνες και οι ημέρες του χρόνου

Μερομήνια

Τα μερομήνια αρχίζνε από την πρώτη του Αυγούστου. Με του νέου είναι μέχρι τις δώδεκα του Αυγούστου και με το παλιό είναι μέχρι τις εικοσιπέντε. Η κάθε μέρα του μερομηνιού αντιστοιχεί σ' ένα μήνα. Δηλαδή η πρώτη Αυγούστου είναι ο Αύγουστος, η δεύτερη μέρα είναι ο Σεπτέμβριος, τρεις Αυγούστου είναι ο Οκτώβριος και συνεχίζεται. Αυτοί που παρακολουθούν τα μερομήνια αρχίζε

από το πρωί τις μέρες και παρακολουθούν την εξέλιξη της ημέρας όσον αφορά τον καιρό και σημειώνουν τι καιρός θα κάνει κάθε μήνα. Παράδειγμα, στις 4 Αυγούστου το βράδυ μπορεί να έχει αέρα αυτό σημαίνει ότι στο τέλος του Νοεμβρίου θα έχουμε βοριά, ή στις 5 Αυγούστου το μεσημέρι μπορεί να βρέξει, πράγμα που σημαίνει ότι στα μέσα του Δεκεμβρίου θα έχουμε βροχές.

2. Ανεμοί

Ο βοριάς είναι ο πιο κρύος αέρας, ο βορειοδυτικός είναι επίσης κρύος αέρας, ο νότιος είναι ο πιο ζεστός κι υπάρχει κι ο ανατολικός αέρας. Στο χωρί μας έχουμε πολύ αέρα. Όταν φυσάει αέρας δεν είναι να σταθείς, ν' ανοίξεις πόρτα. Μια φορά, πλέει, συναντήθηκαν ο διάολος μαζί με τον αέρα. Κβεντιάσανε, κβεντιάσανε κι μετά που ταν να χωρίσουνε πλέει ο διάολος στον αέρα: «Αν σι χρειαστώ πού θα σι βρω». Κι πλέει ο αέρας: «Θα μι βρεις απ' το Αντίρριο μέχρι τα Μποχωρογάλατα». Δηλαδή μέσα σ' αυτό το σημείο φυσάει πολύ δυνατός βοριάς.

3. Πρόγνωση μετεωρολογικής καταστάσεως

—Άμα του κουπάδ' του βράδυ θέλει ακόμα να βοσκήσει, να φάει, να ξερς ότι θα xειμάσει'. Ακόμα όταν το βλέπεις του κουπάδ' να παιζεις όπως παιζουν τα μικρά τ' αρνάκια, τότε πάλι θα xειμάσει' ή κρύο θα καμ' ή αέρηδες.

—Άμα ο κόκορας πλακήσει τ' αποβραδίς πριν τι δώδεκα η ώρα, σημαίνει ότι ο καιρός θ' αλλάξει, ή ζέστα θα καμ' ή θα βρεξει' ή θα 'χει αέρα.

—Όταν υπάρχει πολύ μύγα και οι μύγες τσιμπάνε, τότε έχουμε σίγουρα βροχές.

—Ο σκύλος άμα κυλιέται μέσα στη πλαστ', αλλάθευτο θα βρεξει': το βλέπεις να κυλιέται απόγεμα, την άλλη μέρα ή την παρ' άλλη έχουμε xειμώνα.

—Άμα νίβεται η γάτα προς το βοριά θα φυσήξει αέρας βοριάς, άμα νίβεται προς το νότο θα φυσήξει αέρας νότιος, ή άμα νιφτεί βορειοδυτικά θα φυσήξει από κει ο αέρας.

—Την ημέρα των Φώτων οι τρεις αέρες φυσήξει, θα είναι σχεδόν όλο τον χρόνο ο ίδιος ο αέρας.

Μαρτυρία: **Μπαλής Κωνσταντίνος**